



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

804. An, qui propter sedem papalem vacantem non potuit expedire literas, & per consequens publicare, excusetur, quo minùs incurrat pœnas ob non publicationem statut as.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

nis; quâ diligentia non obstante is nihilominus eam detinuit. Item ut procedat, si is eam, non obstante hac diligentia detinuit per totum tempus datum ad publicandum; secus, si eam detinuit, per menses duos vel quatuor, & postea eam relaxavit, ut interea adhuc potuerit Resignatarius expedire literas, & publicare in termino. Quamvis addat n. 120. hanc esse iustam causam prorogandi hoc tempus, ac concludat, impedimenta provenientia ex persona Judicis regulariter esse iustam causam restitutionis in integrum, juxta l. 1. §. 1. ff. ex quibus causis major. Quod si Resignatarius fuerit incarceratus, & ex hoc non potuerit expedire literas, aut eas expeditas non publicare, quia detinebantur à Judice, & interea tempus præfixum ad publicandum transierit, excusabitur, modò diligentiam fecerit, & coram testibus protestetur, suâ culpâ non labi tempus, & non posse per alium expedire literas, vel expeditas mittere ad faciendam publicationem. Paris. n. 121. cum Sarn. de public. g. 13. n. 3. eò quòd carcer præbeat causam restituendi in integrum, ut AA. communiter in l. 2. c. ex quibus causis major, nisi incarceratus fuisset ob delictum. Paris. n. 123. & sic sit causa iusta prorogandi tempus ad publicandum Datum. Paris. num. 122.

Quaestio 804. An, qui propter Sedem Papalem vacantem non potuit expedire literas (max enim à morte Papæ fit Congregatio Cardinalium in Vrbe presentium in Camera Consistorii, in qua rumpitur Annulus Piscatorius, & plumbum, & mandatur, ut sigillentur omnes supplicationes existentes penes Datarium tam datae, quam non datae. Paris. cit. q. 13. n. 125.) & per consequens publicare, excusetur, quò minus incurrat penas ob non publicationem statutas?

Respondeo affirmativè; dicitur enim hoc iustum impedimentum, quia non potuit removeri. Paris. loc. cit. n. 126. qui etiam n. 127. id probat ex Constitut. Julii III. quæ incipit: *Mentis & intentionis*: in qua sic loquitur Papa: Nos cupientes litium dispendiis, & litigatorum sumptibus consulere, motu proprio, & de certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine declaramus, instantias ac fatalia quorumcumque causarum in, quocumque foro, tam Ecclesiastico, quam seculari, ac coram quibuscumque Judicibus tam ordinariis, quam extraordinariis Urbis nostræ indecisas, quovis modo pendentibus à die obitus præfati Prædecessoris nostri usque ad præsentis nostri motus proprii datam nullo modo currisse, sed tempora prædicta fuisse, & esse de medio tollenda, minimèque in instantiis seu fatalibus causarum, tam civilium, quam criminalium, tam profanarum, quam Ecclesiasticarum, ac etiam feudalium fore & esse computanda, licetque propterea earundem causarum persecutionem fieri, ac si tempus prædictum intermedium minime fuisset decursum, &c. Et hoc nullâ aliâ ratione, quam quia, cum jus tunc non reddatur, fuerunt iusto impedimento impediti, quæ ratio in præfati casu quoque militat; cum tunc non expediantur literæ.

* *

Quaestio 805. Quæ pena sint statuta ob non factam intra præscriptum tempus publicationem, vel ob non servatam in hac publicatione formam præscriptam in Constitut. Gregor.?

Respondeo: Ob omisam, vel non legitime factam publicationem, in poenam annullatur ipso facto resignatio, omnesque gratiæ & dispositiones talium beneficiorum, seu jurium, cum omnibus inde secutis, sunt nullæ & irritæ. Paris. l. 11. q. 7. n. 1. juncto nu. 7. Castrop. de benef. n. 13. d. 6. p. 2. §. 6. n. 13. Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 62. Quæ pena non evitatur per publicationem extra tempus præscriptum factam. Castrop. loc. cit. Garc. p. 11. c. 3. n. 304. prout hæc omnia exprimuntur in Constitut. Gregor. hisce verbis: *Quod si quocumque prædictorum omnium omisum fuerit, diutius terminis, ut cuique præscripti sunt, elapsis, omnes dispositiones & gratiæ resignatorum, & cessorum beneficiorum, aut jurium hujusmodi cum omnibus inde secutis, sive de pacificis, sive de litigiosis sint irritæ, & inanes, &c.* Ac proinde resignatione jus nullum acquiritur Resignatario; etsi enim per provisionem factam à Papa, vel Ordinario ex causa resignationis jus plene acquiratur in beneficio, pendet tamen jus illud (intellige, quoad perdurare, & conservari) à conditione; si fuerit facta publicatio, & interim est velut in pendente. Paris. cit. q. 7. à n. 2. citans Pavin. de pot. Capitul. Sed. vac. prælud. 1. v. 9. Sarn. de public. g. 7. col. 2. in fine. Oldr. conf. 283. col. penult. &c. Sed neque solum (quod hinc sequitur) retinere non potest Resignatarius tale beneficium; verum etiam nec per novam provisionem obtinere; sed est ad illud, aliæque jura inde secuta omnino inhabilis. Castrop. Ventrigl. ll. cit. Paris. n. 18. dicente Papâ in dicta Constitutione sua: *nulla alia gratia super hujusmodi beneficio, seu jure cesso is, quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles, & incapaces sint, hujusmodi beneficia si resignata, & cessa quomodocumque obtinendi, &c.* Unde jam Resignatarius, qui ob non factam publicationem perdidit jus, non poterit capere beneficium illud vigore clausulæ generalis, de stylo apponi solitæ in supplicatione ac literis: *vel alio quocumque modo vacet*; annullat enim resignatione, annullatur qualibet vacatio ex ea resultans. Paris. cit. q. 7. n. 13. & 14. hoc ipsum etiam hac ratione confirmans n. 16. quòd dicta clausula: *quovis modo*, juxta communem sensum & styllum, de quo restetur Sarn. de public. g. 16. capiat tantum vacationem, tempore datæ provisionis contingentem, & sic beneficii, quod jam vacat de præfenti; non tamen capiat vacationem, quæ extrinsecus, & in futurum contingere potest; eò quòd, sicut non extendit se ad vacationem ex persona alterius, ita neque ad vacationem contingentem alio tempore; adeò que in præfente casu dicta clausula se non extendat ad vacationem ortam ob non factam publicationem, quæ diversa est ab ea, quâ vacabat ex resignatione. Quod tamen non caret difficultate; cum ob non factam publicationem non tam inducatur nova vacatio, quam jus illud quæsitum Resignatario, resolvatur tantummodo juxta dicenda quæ seq. Sed neque, ut dictum, juvabitur talis Resignatarius possessione pacificâ etiam triennali. Ventrigl. Castrop. loc. cit. quamvis ex triennali pacificâ possessione presumatur facta publicatio. Garc. p. 11. c. 3. n. 213. de quo paulò post.

Qua-